

Mit tart Sarah Chang és Hilary Hahn a hegedűtokban?

Gondolt már arra, hogy a muzsikuskok mi mindent tarthatnak a hangszerükben, persze a Strad aktuális példányán kívül? Megkérdeztünk néhány jól ismert előadóművészt, hogy felfedjük rejtett titkaikat

2016. március 4.

Sarah Chang hegedűművész

Az egész életem a hangszeremben van, úgyhogy jó nehéz. Ez a Gewa tok már úgy öt éve megvan. Mindenféle dolgot tartok benne: hegedűgyantát, tartalék húrokat, az útlevelemet és a munkavállalási engedélyemet, a turné során játszott zeneműveket, kinyomtatott e-maileket és faxokat, valamint egy extra akkumulátort a telefonomhoz. Van benne aztán még némi készpénz is, bár nem sok, csak egy kis apró.

Aztán ott vannak a női dolgok: púderdoboz és rúzs a sminkeléshez, és kétoldali ragasztószalag. Közvetlenül fellépés előtt előfordult már egy-két baleset a ruhámmal, és olyankor csak a ragasztószalag segített. Van aztán még nálam biztosítótű, mivel már többször volt olyan, hogy egy új ruhánál csak pillanatokkal a fellépés előtt vettem észre, hogy túl hosszú, és gyorsan fel kellett tűzni.

Még egy szordínót is tartok a tokban, amitől a repitéri kapuk szinte mindig bejeleznek. Ilyenkor persze mindig tudni akarják, hogy mi lehet az.

Ott vannak még a 15 éves öcsémről készült fotók, közöttük az egyik kedvencem az, amelyiken két hónapos korában látható, aztán a zenész barátaimmal készült fénykép, és még egy a nagyszüleimről. A tokban mindig tartok édességet, ha gyorsan egy kis plusz energiára lenne szükségem. Ma már csak kizárólag cukorkákról lehet szó, mivel egyszer már egy csokoládé megolvadt a tokban. Onnan tudom, hogy ideje kitakarítanom a tokot, ha elfogy a cukorka.

Colin Carr gordonkaművész

Most épp hangszereteket váltok. Az elmúlt nagyjából húsz évben a csellómat egy barna táskában hordtam, mivel csak így tudtam biztosra megoldani, hogy második jegy vásárlása nélkül fel tudjam vinni a gépre a hangszeret. Ezzel a módszerrel az évek során több tízezer fontot spóroltam meg. Pontosan tudom, hogy milyen típusú repülőgépekre tudom felvinni a táskát. Nemrég azonban vettem egy Accord márkájú könnyű, üvegszálak tokot.

Három szokatlan dolog található a hangszeremben. Zongora kalapács – nem a hangoláshoz használt eszköztől, hanem a filccel borított zongora alkatrésztől van szó, amely rácsap a húrra. A csellóm ellenőrzéséhez kell, mert hajlamos néha szétjenni, és ilyenkor körbekocogtatom a kalapáccsal. Azért ez sokkal egyszerűbb, mint ha minden városban, ahol fellépek, elvinném a helyi hangszerjavító mesterhez. Ezekhez a javításokhoz tartok magamnál ragasztót és egy kis téglát is, bár ezeket a bőröndbe szoktam csomagolni.

A második szokatlan dolog a hangszeremben egy szett tiszta alsónemű. A csomagok állandóan elkeverednek, és az nem olyan nagy gond, ha két napig nincs meg a ragasztó, de azért jól esik, ha kéznél van egy tiszta pár zokni meg hasonlók. A kézi poggyásomban nem igazán van hely ehhez, szóval ezek a ruhadarabok általában a tokban utaznak.

Harmadik dologként teafiltereket, általában Earl Grey, Lapsang és English Breakfast márkájúakat tartok a tokban. Néha jól jön egy meleg csésze tea gyakorlás közben a szállodai szobában, és mivel a ragasztótégelyhez jár egy fűtőelem is, ezért azzal a teához vizet is tudok melegíteni .... persze ha épp nem a csellómat javítgatom.

Hilary Hahn hegedűművész

Az American Case Company gyártmányú tokom egyfajta mobil irodaként is szolgál. A zenészek mindig úton vannak, ezért nincs íróasztaluk, így a hangszeret egyben az otthonuk egy darabja is. A tok belseje fiókos szekrényként funkcionál, a külső zsebek pedig tele vannak kottákkal, szállodai számlákkal és különféle bizonylatokkal. Belül sok kártyát és fotót is tartok, utóbbiak közül például Ysaÿe a Wigmore Hallban a jellegzetes testtartással, valamint az egyik tanárom, Jascha Brodsky, aki Ysaÿe tanítványa volt. Itt van még egy képeslap Kreislerrel, amit a nagymamától kaptam, valamint a javítás közben a hegedűmről készített polaroid fénykép. A tokban található pár szuvenir is, amelyeket a felvételek során kaptam, valamint az autogramostáshoz használt fekete filctollak. Mindig van nálam két szett új húr és egy már bejáratott, ha esetleg koncert közben cserélnem kellene őket. Van még nálam négy vagy öt különböző szordínó is, bár igazából ezek közül csak azt az egyet használom, amelyet évekkorábban kaptam Brodskijtől. A tokban található még törlőkendő, metronóm, vonógyanta, névjegykártyák, ajakzsír, Tic Tac cukorka és még sok egyéb apróság.

Eugene Levinson, a New York-i Filharmonikusok korábbi szólamvezető nagybőgőse

A nagybőgőn kívül általában a frakkot és a koncerten viselt cipőt is a tokban tartjuk, meg bármilyen egyéb, ami még a turnéhoz kellhet. Igazából nem is tokról van szó, hanem egy óriási utazóbőröndről. Van rajta egy kis zseb, ahol tartalék húrokat tartok, és minden eshetőségre felkészülve két vonót hordok magamnál. A vámszabályok szerint semmi mást nem vihetünk a hangszerünkkel külföldre.

A New York-i Filharmonikusok nagybőgőseinek utazóbőröndjei tavaly készültek Ausztriában, különlegességük, hogy nemcsak nagyon tartósak, hanem jól kipárnázzák a hangszeret, sőt még egy akasztó is található bennük a vasalt ingek és a frakk számára.

Christophe Collette, a Debussy Quartet első hegedűse

Mindenkinél van kréta a hegedűkulcsokhoz. Egyszer Vincent, a hegedűsünk túl sokáig hordott magánál egy krétát, ami szép lassan porrá változott. Egyszer a repülőgépre beszálláskor a vámosok megállították, mert azt hitték, hogy kábítószert van nála. Minden bőröndjét ki kellett nyitni, és körülbelül egy óráig tartott, mire sikerült tisztázni magát. Hajlamos vagyok elhagyni mindenféle kulcsaimat, ezért azokat mindig a hangszeremben tartom. És persze még a füldugókat is, hogy utazás közben aludni tudjak (vagy ha a brácsás túl hangosan játszik). Azt is elárulom, hogy a tokban családi fotókat, ceruzákat, varrófelszerelést, sebtapaszt, fogkefét és a húrok tisztítására szolgáló alkoholt is tartunk... Szép nagy fémből készült szordínóink vannak, és ezek annyira lehalkítják a hangszeret, hogy az előadások előtt akár ugyanabban a helyiségben is egyszerre tudunk gyakorolni, anélkül, hogy egymást zavarnánk. Az M. A. Gordge típusú hangszerem nagyon jó, masszív és ... hát igen, elég drága volt.

Paul Silverthorne, a Londoni Szimfonikus Zenekar korábbi első brácsása

Régebben elég méretes hangszerem volt, amiben bőven volt hely mindennek, kezdve a csavarhúzóktól egészen a régi szerelmes levelekig. Ma már azonban sokkal kíméletlenebb vagyok magammal szemben. Az egyedi Paxman tokomra direkt nem kértem külső zsebet, mert akkor telepakolnám kottákkal, amitől persze jó nehéz lenne az egész. A belső zsebében tartalék húrokat, hegedűgyantát, vállpárnát, szemüvegtokot, hangvillát, metronómot, ceruzát, ceruzahegyező, radírt, gyakorló szordínót és különféle normál szordínót is tartok, sőt a vonók mögé eldugtam egy esküvői fényképet is. Magammal hordok még egy régi sminkecsetet, amivel a hídba és az f-lyukakba került port tudom eltávolítani.

FORRÁS:

<http://www.thestrads.com/cpt-latests/what-do-violinists-sarah-chang-and-hilary-hahn-keep-in-their-instrument-cases/>